

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิของผู้เคียดโทษจำคุกในการรับราชการ : ศึกษากรณีข้าราชการพลเรือนสามัญ
ชื่อผู้เขียน	พันตำรวจโทหญิง เปี่ยมสุข นาคทอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร.ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล
สาขาวิชา	นิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 รับรองเสรีภาพในการประกอบอาชีพของประชาชนไว้ในมาตรา 43 และบัญญัติข้อยกเว้นให้รัฐสามารถจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพได้ กรณีที่เป็นการตรากฎหมายจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุขปลอดภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาดหรือขัดขวางการแข่งขัน ส่วนวิธีการในการจำกัดสิทธิเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้สามารถกระทำได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 29 กำหนดไว้

วิทยานิพนธ์นี้เป็นการศึกษาการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการรับราชการของผู้เคียดโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 มาตรา 36 ข. (7) กำหนดเป็นลักษณะต้องห้ามในการรับราชการ ว่ากฎหมายดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่จำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในการรับรองสิทธิเสรีภาพ การจำกัดสิทธิเสรีภาพ และหลักความเสมอภาคหรือไม่

จากการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2536 มีความไม่ชัดเจนในทางอรรถาธิบายบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายที่เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรอง ความไม่สอดคล้องกับหลักกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ความไม่สอดคล้องกับหลักความพอสมควรแก่เหตุ ความไม่เป็นเอกภาพของกฎหมายในเรื่องระดับของการจำกัดสิทธิในการรับราชการหรือดำรงตำแหน่งในหน่วยงานของรัฐของบุคคลที่เคียดโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำ ความผิดทางอาญา การไม่ได้กำหนดกรอบแนวทางการใช้ดุลพินิจของ ก.พ.ในการพิจารณาข้อยกเว้นลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการ และปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นการจำกัดสิทธิผู้เคียดโทษจำคุกในการรับราชการตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน

ข้อเสนอแนะ เพื่อให้มีความเป็นเอกภาพของกฎหมายจึงควรบัญญัติกฎหมายให้ไปในทำนองเดียวกันว่าห้ามมิให้ผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ที่พ้นโทษมายังไม่ถึง 5 ปี เข้ารับราชการ โดยอาจบัญญัติเป็นกฎหมายกลางหรือแก้ไขพระราชบัญญัติต่างๆ ให้มีความสอดคล้องกัน หากมีปัญหาว่ายังไม่สามารถแก้ไขกฎหมายให้เป็นไปตามข้างต้นได้ในเวลาอันใกล้นี้ ซึ่งอาจเป็นปัญหาเกี่ยวกับทัศนคติของสังคมหรือหน่วยงานของรัฐ เห็นควรแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยการกำหนดแนวทางในการใช้ดุลพินิจของ ก.พ. ในการอนุญาตให้มีการยกเว้นลักษณะต้องห้ามเพื่อให้บุคคลดังกล่าวมีโอกาสในการเข้ารับราชการได้

Thesis Title	Legal Problem Concerning the Restriction of the ex-convicts to Engage in the Government Service : A Case Study of Civil Servants
Author	Pol.Lt.Col.Piamsuk Nakthong
Thesis Advisor	Professer Paisid Pipadkul,Ph.d.
Department	Pridi Banomyong Faculty of Law
Academic year	2555

ABSTRACT

With regards to the principle of rights and liberties in occupation, Section 43 of the Constitution of the Kingdom of Thailand, Buddhist Era (B.E.) 2550 (2007) states that ‘A person shall enjoy the liberties to engage in an enterprise or an occupation and to undertake fair and free competition. The restriction on such liberties shall not be imposed except by virtue of the law specifically enacted for maintaining the security and safety of the State or economy of the country, protecting the public in regard to public utilities, maintaining public order and good morals, regulating the engagement in an occupation, consumer protection, town and country planning, preserving natural resources or the environment, public welfare, preventing monopoly, or eliminating unfair competition.’ In addition, these restrictions must comply with Section 29 of the Constitution.

This dissertation is primarily concerned with Section 36B (7) of the Civil Service Act 2551 B.E. which prohibits the persons who have been imprisoned by final sentence of imprisonment for a criminal offence (ex-offenders) to engage in the government service. Moreover, this paper will give an account of ordinary civil servants. The objective of this research is to determine whether or not the prohibited employment law under Section 36B (7) of the Civil Service Act 2551 B.E. against the individual citizen’s basic rights and liberties to engage in occupation under the Constitution.

This research concludes that the Civil Service Act 2551 B.E. itself was unclear for enacting such the prohibited employment law (Section 36B (7)) under the constitutional restriction. It also was contrary to public order or good morals and principle of reasonable. There have not been the employment laws for ex-offenders in the government services. Moreover, the existing employment law did not verify exceptions of the law for considering the ex-offenders to work in government services. For example, there are practical problems of the Rehabilitation Act 2550 B.E.

The finding of this study suggests that, in order to unify law, it must be indicated that the persons who have been imprisoned by final sentence of imprisonment for a criminal offence cannot engage in the government services, with the exceptions of an offence committed negligently or a petty offence and the criminal offence has been spent over 5 years. Furthermore, the law must be reasonable, fair and impartial. However, this suggestion cannot be made easily due to the social attitude toward ex-offenders. Therefore, this dissertation has argued that the Civil Service Act 2551 B.E. must be modified to authorize the government services for considering the exception of recruitment of ex-offenders.